

havde haft ved Anlægget af Banerne. Jeg tror ikke, det har været Meningen. Tværtimod, jeg tror, det oprindeligt har været Meningen med Loven, hvad jeg antydede, da jeg talte i Gaar. Maa jeg spørge den højtærede Minister: Paa hvilken Teori grunder han den Opfattelse, at man ved at sætte Skatten til $1\frac{1}{2}$ pCt. faar et Beløb til Dækning af Udgifterne ved Jernbaneanlægene? Hvor i Alverden har Ministeren dette fra? Og maa jeg spørge den højtærede Minister: Paa hvilken Teori grunder han den Opfattelse, at ved at tage disse $1\frac{1}{2}$ pCt. om Aaret, vil man om 50 Aar have faaet den Afgift, som skal dække Udgifterne? Jeg tror, at naar den højtærede Minister er kommen ind paa at tale om en Afgift, som skal dække Anlægsudgifterne, maa han se at faa andre og mere bestemte, mere sikkert beregnede Rammer at bevæge sig indenfor end dem, han i Øjeblikket har. Jeg anbefalede i Gaar 4 pCt., fordi jeg kan se, at de $1\frac{1}{2}$ pCt., som foreslaas i Aar, og de 2 pCt., der foresloges i Fjor, ere ganske vilkaarlig valgte, og fordi 4 pCt. ere den normale Rente her i Landet i Øjeblikket. Jeg mener slet ikke, det paa nogen Maade bliver for meget, idet jeg ikke tror, vi komme ind paa nogen Dobbeltbeskatning. Jeg tillader mig derfor at holde fast paa disse 4 pCt. og vil senere stille Ændringsforslag i saa Henseende.

Til Slutning skal jeg gøre en Bemærkning til den højtærede Minister. Han mente ikke, at jeg havde holdt fast ved de rene Linier, thi det Mindretal, jeg tilhører, har skrevet i Betænkningen: „Undertegnede Mindretal tilstaar aabent, at her ligger den hele Reformens svageste Punkt, og at den absolut korrekte Udfindelse af selve den særlige Værdistigning, som en Jernbane skaber, vistnok er et uløseligt Problem“, og det sagde Ministeren, at jeg havde været med til at skrive. Jeg kunde have ønsket, at Ministeren havde læst 2 Linier til, saa havde han set, at der stod: „eller i alt Fald, at det kun lader sig løse tilnærmelsesvis rigtigt, og dette endda kun indenfor bestemte Tidsgrænser og indenfor bestemte Omraader“. Altsaa: tilnærmelsesvis rigtigt. Jeg sagde det i Gaar og staar ved det i Dag, at jeg havde ikke noget imod, at Værdistigningen vurderes meget skaaansomt, saa man sørger for ikke at gaa nogen for nær, netop fordi jeg indser Vanskeligheden ved at vurdere den fuldt ud. Men naar man har faaet fremskaffet Vurderingen saa godt som mulig, finder

jeg, at man ogsaa skal tage den normale Rente, nemlig 4 pCt. Jeg kan aldeles ikke indrømme, at jeg, fordi jeg har været med til at skrive dette i Kommissionens Betænkning, paa nogen Maade skulde have fraveget det, jeg kalder den rene Linie, jeg har erkendt Vanskelighederne, men at en Ting er vanskelig, gør ikke, at man skal gaa udenom og sige, at det er et Spørgsmaal, der ikke lader sig løse. Jeg antager, at Spørgsmaalet vil kunne lade sig løse til nogenlunde Tilfredshed for Samfundet i alt Fald, selv om de enkelte, som Skatten vil ramme, ikke ville være tilfredse dermed.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Thomas Larsen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning

vedtoges dette Forslag.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Næste Møde afholdes i Morgen Fredag den 16. April Kl. 1 med følgende Dagsorden:

1) *Valg af 11 Medlemmer til et Udvalg angaaende:*

Forslag til Lov om Lønbestemmelser for Lærere og Lærerinder i Folkeskolen paa Færøerne.

2) *Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende:*

Forslag til Lov om Jernbaneskyld.

3) *Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Hærens Ordning.

4) *Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Befæstningsanlæg.

5) *Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Supplering af de for Fodfolket bestemte Beholdninger af Haandvaaben, Skanseredskaber, Trainmateriel og Munderingssager.